

História vzdelávania nepočujúcich v kocke (2. časť)

- ★ **V roku 1779 bol vo Viedni založený štvrtý ústav pre nepočujúcich**, ktorý spočiatku využíval manuálnu metódu pod vedením riaditeľa Johanna Friedricha Storka (1746 – 1823) po návšteve Paríža. Jeho nástupca Joseph May (1755 – 1820) pokračoval v tejto praxi, ale začal uplatňovať aj prvky nemeckej metódy, čím vznikla tretia zmiešaná, tzv. **viedenská metóda**.
- ★ Vrchol oralizmu nastal po **II. Medzinárodnom kongrese vzdelávania nepočujúcich v Miláne v roku 1880, kde sa podporil oralizmus a posunkovanie bolo zakázané**. Po ňom sa v nasledujúcich rokoch vytvoril konsenzus vo vzdelávaní nepočujúcich v Európe, ktorý spočíval v podpore oralizmu.
- ★ O niekoľko desiatok rokov sa ukázali **neuspokojivé výsledky nepočujúcich žiakov v čítaní**. Priemerná úroveň čítania u osemnásťročných nepočujúcich žiakov bola na úrovni čítania osem- až deväťročných počujúcich detí. V dôsledku týchto neuspokojivých výsledkov niektoré školy pristúpili k zmene vzdelávacích metód. Jednou z nových metód bola **metóda/filozofia totálnej komunikácie**, ktorá sa objavila na konci 60. rokov 20. storočia. Cieľom tejto metódy bolo využiť všetky dostupné a vhodné prostriedky na rozvoj individuality nepočujúceho dieťaťa. Zahŕňa všetky typy komunikácie, vrátane hovorenej reči, posunkového jazyka a posunkového systému, ide teda o kombinovaný systém simultánneho posunkovania a hovorenia, ktorý sa snaží reprezentovať hovorený jazyk.
- ★ Určitý zlom nastal v 80. rokoch, keď vedci začali spochybňovať komunikačnú a vzdelávaciu účinnosť totálnej komunikácie ako metódy. Pre neuspokojivé výsledky vzdelávania nepočujúcich žiakov prostredníctvom súčasného využitia hovorenia a posunkovania sa niektoré školy snažili pristupovať k ďalšej metóde, konkrétne k **metóde bilingválneho prístupu**. Išlo v nej o to, aby sa nezlučovali dva veľmi odlišné jazyky do hybridného celku, a preferovať sa začal bilingvizmus. To malo za následok, že sa do procesu vzdelávania viac zapojili nepočujúci dospelí.
- ★ Metóda bilingválneho prístupu však v európskych krajinách dlho nevydržala a začali sa objavovať prvé pokusy o **integráciu žiakov s poruchou sluchu do bežných škôl**.
- ★ V súčasnosti sa situácia detí s poruchou sluchu v mnohých európskych krajinách a v niektorých štátoch sveta zlepšila vďaka skríningu sluchu, včasnej intervencii (súboru služieb a podpory poskytovaných deťom a ich rodinám hneď po diagnostikovaní poruchy sluchu), digitálnym načúvacím prístrojom a kochleárnym implantátom, čo im umožňuje osvojiť si zrozumiteľnú hovorenú reč a navštevovať aj bežné školy.